

Sanch Nova

REVISTA CATALANA MONTANYENCA

SANTORAL.

- Avuy 9 de Juny.—Sts. Prim y Feliciá, mr.
Dill. 10.—Sta. Margrida reyna de Escocia y Oliva vg. y mr.
Dim. 11.—S. Bernabé apostól.
Dimec. 12.—S. Joan de Sahagun cf. y S. Onofre anacoreta y cf.
Dij. 13.—(Abans †) Antoni de Pádua cf. y Sta. Aquilina vg. mr.
Div. 14.—S. Lo Dulcíssim Cor de Jesús, S. Basili lo Magno b. y dr.
Dis. 15.—Sts. Vito, Modest y Crescencia mrs.

QUARANTA HORES.—Divendres y dissapte en la iglesia Parroquial—La exposició de S. D. M. comensará á les 7.

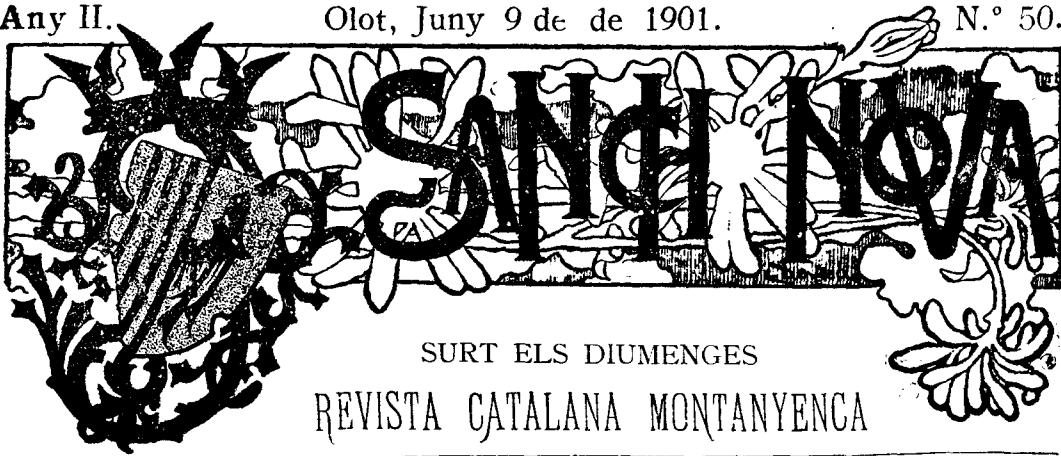
MERCAT D' OLOT.

Prens en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	18'00	Ptas.
Mastay.	17'00	«
Blat de moro	14'50	«
Fajol.	13'00	«
Mill.	15'50	«
Panís.	15'00	«
Mongetes.	26'00	«
Fabas.	16'00	«
Besses.	20'00	«
Ljubins.	12'00	«
Patates (carga).	15'00	«
Ous (dotzena).	00'80	«

Núm. 50

SURT ELS DIUMENGES
 REVISTA CATALANA MONTANYENCA

<p>PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS dirigir-se á la Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve 29.</p>	<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ:</p> <table> <tr> <td>Un any.</td> <td>5'00 Pessetes.</td> </tr> <tr> <td>Semestre....</td> <td>2'50 «</td> </tr> </table> <p>Pago adelantat.</p>	Un any.	5'00 Pessetes.	Semestre....	2'50 «
Un any.	5'00 Pessetes.				
Semestre....	2'50 «				

¡CORPUS CHRISTI!

.....

Y estánt celebrant la Pasqua digué Jesús; En veritat vos dich que un de vosaltres que ab mí menja me farà traició.

Y ells comensaren á contristarse y á preguntarhi l' un després de l' altre: ¿Seré jo Senyor?

Ell respongué: Es un dels dotse, un que posa ab mí la má á n' el plat.

Veritat es que 'l Fill del home se 'n vá, tal com d' ell está escrit, més ¡ay d' aquell per qui el Fill de l' home será entregat á la mort! Millor fora per aquest tal home no haver nascut.

Després prengué Jesús el pá: y beneintlo el partí y repartí entre 'ls deixebles diguent; preneu y men-

jéulho, aquest es el meu cos.

Y alsant el calser doná gracies y 'ls hi oferí y tots begueren d' ell.

Y al donarlóshi els digué: Aquesta es la meva sanch que sagella el nou Testament, la qual per molts será vessada.

En veritat vos dich que ja no beuré més d' aquest fruit de la vinya, fins al dia en que 'l bega en el regne de Deu.

Y després de resar l' himne d' acció de gracies sortirem tots cap al hort de les olives.

.....

Y quedá instituhit el sublim misteri de l' Eucaristia que la Iglesia commemora ab la festa del *Corpus Christi*.

EL DESTÍ.

Passada la estona en que la horrosa follía solia atacar-la, torná á asserenarse 'l cap de la Carmeta; els núvols se li esvayren, la boyra 's dicipá y son enteniment ovirá de nou un raig de clara llum. Més, ab aquesta li torná també 'l cruelíssim dolor de son destrossat esperit, y un doll de llágrimes brollá de sos ulls. Recordá aquell carinyós espós que la guerra li havia arrebatat, li havia ferit y li havia mort..... y son pensament sen aná més enllá, pera recordar també 'ls jorns felissos en que, abdós cors se prometeren no separarse anch que 'ls distanciés una immensitat..... y encara corregué més enllá son pensament: arrivá á n' aquells dias de sa infantesa tant ditxosa, en que já coneixia á son Ferrán, en que já jogavan junts, en que já 's compartian tot quant tenian..... y de nou les llágrimes lliscaren per son rostre. ¡Li semblava mentida qu' ella, la qu' are patia tant, hagués sigut alguna volta felis!

Sentint necessitat d' expanssionar sos sentiments, sen aná cap al hort, hont sos fillets jogavan alegre é ignocentament, com en altre temps ho havia fet ella ab en Ferrán..... y allá, contemplantlos ab maternal carinyo, comensá á pensar en la forsa del Destí: y li semblá veurer que, als fills de son cor, are tant felissos, els hi anavan arrencant, trós á trós y despiadadament, llur tendre cor, com á n' ella mateixa li havian fet. Sentí en son interior un pahoros terror al Destí, y com si anés á perdre aquells sers, únichs que li quedavan, els agafá, abrassantlos desesperadament

y petonejantlos ab verdader deliri amorós.

Més ¡ay! la llum de son enteniment tornava á amagarse derrera una espessa nuvolada; ella veyá que tot se tornava fosch, molt fosch, y esporuguida, abrassava més fortament á les criatures; per entre mitj dels negres núvols qu' enterbolian son cap, comensá á xiular furiosament l' huracá, qual rabiosa ventada plena de sorra pedrúm y pols, acabá d' ennegrir la fosquedat d' aquell enteniment..... més, á sos fillets no 'ls deixava, no; ab incomparable forsa els tenia agafats, mentres que procurava apartar l' horrorós fantasma del Destí que irat, amenassador, se li presentava demanantli aquells infants del seu cor..... y ¿perqué 'ls hi demanava, sinó pera malmetrer llurs esperits?... y ella, sent sa mare, ¿no podria llibertarlos?..... Sí qu' ho faria, ans que passessin en poder d' aquell fantasma... La pobre mare ja s' havia determinat: dintre d' un moment els tindria salvats.

Ab els nens á coll, els cabells, esbullats, els ulls vermellosos y sortits, la boca badada y escumosa, el rostre pàlit y esferehidor, emprengué rapidament el camí del camp Avorech. Més, el Destí la seguia també: ella 'l veyá allá aprop, al tocant seu; el veyá á la soptada llum de les centelles zichsaguejant entre mitj dels núvols de son enteniment... Temerosa de no serhi á temps se posá á correr..... y 'l Destí també.....

Més, ja veu el llach, espera sepultarsi ab sos fillets: es l' única manera qu' en sa follía concibeix salvarlos. Ja hi arriba; ja sos peus enmoratats tocan l' aygua; ja ha baixat els nens, qu' esporuguits y cansats de plorar no 'ls quedan casi bé forses al veure el nou perill, y sanglotant penosa-

ment, reculan, encara ab natural instint del abim hont van á enfonzar-los;... més, ab ferrenya má, la Carmeta 'ls fa seguir: y ab els ulls més sortits, ab la boca més escumanta, ab els cabells més esbullats y ab una desfeta tempestat dintre son cap, va lliscant aygua endints, depresa.....; y quant ja l'aygua, arribantli á la cintura, ha covert del tot als nens, ella suspira satisfeta perquè 'ls considera ja en el port de salvació, semblantli qu' aquell fantasma, no poguent continuar sa persecució, se retorcia rabiosament.

Sentintse á les hores ditxosa, la pobre mare vol somriurer, més son somris se converteix en una horrorosa rialla d'enrogallats y pahorosos sons, que l'oreig s'emporta fentlos retrunyir de roca en roca, y esporuguint á les manyages floretes qu'acaban d'esclatar al apassionat bés d'un sol d'istiu..... y aquell terrible eco, retornant al llach, s'endinza en les orelles de la pobre boja, que, horrorizada, s'estremeix...

De sopte veu desapareixer la misteriosa negror qu'envoltava son cap, y un claríssim raig de llum el torna á enlluminar, donantli rahó de lo qu'acaba de fer. Ella s'estremeix; en aquell moment li semblá que Deu, que son espós, que la societat, que son mateix cor de mare, li demanavan aquelles vides que no es sols á ella que pertanyen.....

Y sos peus, ja sens base, 's mouhen desesperadament en busca d'un bocí de terra hont apoyarse... y no 'l trovan; y sos brassos, dels que 'n penjan les desgraciades criatures fan incomparables esforços pera alsarse... y no poden; y son cor malmés y sa ànima destrossada 's remouhen també á l'empenta de mil diversos sentiments.....

La lluyta de la Carmeta es tant de-

sesperada en son interior com en l'exterior..... Per últim, perdent les forces, y casi bé l'esma, intenta una derrera proba; y de sa gorja mitj plena d'aygua, ne fa sortir un crit anguniós, esgarrifant.....

Després, el cap s'enfonza: en la superfície del aygua no hi queda més qu' un continuat moviment circular, y una munió de bombolles que 's mouhen en totes direccions: un sol brillantíssim, un sol de mitjdia, cau de plé sobre 'l llach y sobre 'ls camps: el vent calla: les fulles están quietes, y 'ls aucellets ab el cap dessota l'ala, reposan mandrosament dessobre 'ls branquillons.....

Més, l'aygua del llach se remou ab major impuls; y sobreix un munyoch de cabells apilotats, en el precis moment que uns terrassants, que treballavan un bon trós lluny d'aquell lloch, arribavan cansats y amarats, puig havian sentit el crit d'un desgraciat y venian corrent en son socors.

Al cap d'un moment, sobre d'una catifa de floretes boscanes, hi estava estesa la Carmeta ab un nen á cada costat quals manetes continuavan estretament agafades per les de sa mare. Felisment, tots três respiravan encara.

Quant la pobra mare 's retorná, s'extremi novament al considerar lo qu'acabava de fer; encara que ab completa inconsciencia; y sos llabis barbotejaren la paraula «perdó» que dés de 'l fons de son cor diriguia á Deu, á son espós, á sos fillets, á la societat tota.

Dés d'aleshores vejé ab claretat que 'l Destí depent de la má de Deu, y jamay torná á veurer el temut fantasma.

Sa inteligencia no perdé ja més aquell clar y hermós raig de llum.

Y si alguna volta, contemplant á sos fillets, pensava en que llurs tendres cors, podian, en temps esdevenidors, trovar-se malmesos com se trobava 'l seu propi, brollavan ensemps de sos ulls dues resignades llágrimes, y de sa boca aqueixes paraules «Perqué soch sa mare, sinó pera embalsamar ses ferides?»

S. M. Ll.

La Exposició Íntima del «Institut Olot» y la premsa Barcelonina.

La Renaixensa del dia 11 de Maig.

«Les frescals visions de les encontrades montanyenques cercades ab dalé per els barcelonins desertors del estiu, nos han vingut suara á visitar reproduhides per els incansables socis del «Institut Olot». Y miréus que 's necessita bona voluntat y fins y tot paciencia benedictina per anar fent anys y panys desde aquell hermós recó de mon art y més art, cremantse sempre en la seva flama sagrada, més constant allí que 'l foch del Montsacopa.

Perqué vaja, cal dirho, fer art á Barcelona, hont á cada pas un se troba ab un confrare, hont pera enterarte de lo que passa á fora no tens més que allargar la mà prenent les novíssimes revistes, ahont hi ha la llar de ca 'n Parés pera batxillejar y murmurar al morir la claror del dia, ahont s' hi fan exposicions sovintet, ben sovint, hont hi ha barcos, vaporets, tramvies, carrils y automòvils y tot pera dilatar los horitzonts y fer correrres cercant notes del natural, fer art aquí no te cap gracia, perquè la pruija s' encomana y 's viu en perpétua epidemia. Mentres que á Olot la rodona dels triats es modesta, 'ls medis de comunicació difícils, les Revistes escasses, lo mercat nul, y la vida... vegetal. Y ab tot y aixó, la teoria del medi ambient se confirma y ratifica ab els artistes d' Olot, que 's saben sustreure á la endropidora atmósfera

vilatana abocántse continuament á ses finestres pera contemplar ab admiració de veritables y fervents adoradors aquells celatges puríssims, aquells cims blavosos de tant llunyans, aquelles hermoses cabelleres blanques del fajol, aquelles prades verdes y gemades ahont pasturan tranquilament els bous y les euges.

A la primera sotragada del naturalisme en la pintura y del impresionisme en la manera de traduhirlo, hi respongué la veu d' una sola encontrada. La incomparable comarca olotina ab els discutits quadros d, en Joaquím Vayreda, de plorade memoria, y 'ls poétichs estudis y esbossos del vell excursionista, pintor y prossista tot d' una pessa, en Berga y Boix, de barba blanca y punxaguda per l' estil de la perilla d' en Pereda y digne òmul d' aquest ilustre castellà en quant al amor y á la trassa en descriure la vida montanyesa.

D' en Vayreda y d' en Berga data aquest esplet abundós d' art que d' Olot nos arriba. L' un es mort pel vulgo; no ho es pero pels artistes que encara en sos quadros hi beuhen á plé l' art modern fill d' una época en que 'l nom de modernista no havia arribat á les aygüeres de les cases ni als taulells del carrer de la Boqueria, ni als fusters de pasteretes. L' altre es un vell roure que desafia les ponentades; de pensa fantasiosa y cor jove tresca per ses delitoses montanyes ab la capsa á la mà sorprenent á la naturalesa en tots sos espectacles tristos y alegres, corprendors de bellesa y esgarrifosa de basarda. Per ell no passen los anys, y fá encare, no solzament art, sinó també artistes que en son taller hi troban la manera de saber comprendre 'l natural tal com te de ser per els artistes y com s' ha dit á la altra banda del Pirineu: *Peignons la nature, mais la belle nature.*

Un dels deixebles que més l' honran es son fill Berga y Boada, que segueix les tradicions artístiques imposant á son servey la f'ogositat del seu temperament de jove patriota.

Es, donchs, una honra pera Catalunya contar ab un dels focos més importants de de cultura artistica en aquella vila, delitosa per sos voltants y encontorns, més vila, á la fi, molt allunyada de ciutat y empestada com totes per l' afany de imitar á la sa manera les costúms ciutadanes. Honra, donchs, á Olot y á sos artistes, y parlémne una mica d' aquest y de les obres exposades

à ca 'n Parés avants no se 'ns acabi 'l poch espay de qué podém disposar.»

BONAVENTURA BASSEGODA.

Segueix després una minuciosa descripció de les obres exposades.

Catalunya Artística del dia 9 de Maig.

«Els que, enclotats à ciutat, cerquem els dolços effuvis de Natura, la natura dels boscos y montanyes, anarem à can Parés esperansats de fruhir visions ensomniadores y quedarem fondatament emocionats de la exposició ben superba que han organísat la bona gent d' Olot.

Ens han fet la caritat de trasportarnos aquí tots els prats y serraladas d' aquella afrau, prats que regaliman y herbeys que apar se mouhen al lleu ayret d' aquesta primavera galana que ara ens somriu de plé. Y també 'ns han dut trossos de Pirineu gaganti que ab llurs abetars y congestes ens han aixamplat de goig el nostre cor.

Rebin els artistes d' Olot la felicitació que es ben corab».

A. B. P.

També aquí suprimim una falaguera descripció de la major part de les obres.

LA BANDERA DE LA UNIÓN CATALANISTA

Tenen l' honor d' adherirse al manifest de D.ª Agnés Armengol de Badia y ensemps contribuir á la suscripció pera la bandera de la Unió Catalanista.

Concepció de Corts, 0'50 pessetas.—Clara Vall-Illovera, 0'50.—Pilar Aulet de Vayreda, 0'25.—M.ª Concepció

Vayreda y Aulet, 0'25.—M.ª Dolors Vayreda y Aulet, 0'25.—M.^a del Tura Vayreda y Aulet, 0'25.—Mercés Casabó viuda de Vayreda, 0'25.—Pilar Vyareda y Casabó, 0'25.—Montserrat Vayreda y Casabó, 0'25.—Josepha Pons de Barnadas, 0'15.—Carme Plana viuda de Plana, 0'15.—Aguña Plana y Plana, 0'15.—Irene Plana y Plana, 0'15.—Francisca Sureda de Berga, 0'15.—Montserrat Boada de Berga, 0'15.—Concepció Berga y Boada, 0'15.—Lluisa Vayreda de Lacot, 0'15.—Antonia Santonja de Planadevall, 0'15.—Angela Planadevall y Santonja, 0'15.—Asumpció Planadevall y Santonja, 0'15.—María Oriol y Planella, 0'15.—Carme Gavanyach de Mata, 0'15.—Macrina Vila viuda de Barnadas, 0'15.—Emilia Reig de Porxas, 0'15.—Josepha Porxas y Reig, 0'15.—Angela Pujol de Vayreda, 0'15.—Dolors Trabal de Soler, 0'15.—Carme Litjós y Bassols, 0'15.—Marcelina Casadevall viuda de Esquena, 0'15.—Mercés Sadera y Llavaneras, 0'15.—María Vallés de Sans, 0'15.—Antonia Pagés de Corriols, 0'15.—María Corriols y Pagés, 0'15.—Joana Moreu de Plana, 0'15.—Lola Plana y Moreu, 0'15.—Carme Plana y Escubós, 0'15.—Carme Ridaura y Casademont, 0'15.—Mercés Ridaura y Casademont, 0'15.—María Santonja y Pinsach, 0'15.

TOTAL, 7'25 pessetas.

Segueix oberta la suscripció.

SECCIÓ COMARCAL.

SAN JOAN LES FONTS 29 de Maig

Enguany lo mes de Maria ha sigut lliuissim fentse ab molta concurrència en la capella de les Sres. Monjes; un coro de distingides senyoretas cantava ab molt de

gust pels oyents les Ave-maries y alguns «motetes» al fi de la funció de cada dia. En els dós últims, recitaren poesies y alabanzas á la Verge, una infinitat de deixebles de les dites Sres, Monjes, demostrant una vegada més la fina instrucció en que se les educa.

El dissapte passat dia primer de juny ocorragué una nova desgracia en la Canya terme del Sr. Porxas que vé á engrandir el número de les moltes que hem presenciat en aquesta nova centuria; un noy d' uns dotse anys acompanyat de dos d' altres y perseguits per un quart perquè li robavan les cireres, caygué en un baixant ab tant mala sort, que va ser difunt á la mitja hora de la cayguda. Ens associém de cor al dol de la familia del finat.

El corresponsal.

NOTICIES.

La darrera vetllada del «Institut Oloti» anunciada pel diumenge passat se celebrá si be ab escasa concurrencia degut á que á la hora anunciada esclatá una tempestat de trons y llamps que retingué á la majoria de socis en ses cases. Ab tot, els que tingueren valor pera desafiar el temps se donaren per satisfets. De les progeccions lluminoses que ilustra la notable excurció de Berga feta per D. Cristófol Fraguinabs, fou molt admirada la del *Pi de les tres branques* que fou rebuda ab un fort picament de mans.

La secció de música se lluhí extraordinariament ab el *pizzicato* que meresqué 'ls honors de la repetició, y l' Orfeó, secció d' homes, ab la cansó del Emigrant de *Vives* y 'l Si á Deu plau de *Mendhelson* demostrá sos innegables avensos. Dit orfeó s' ha seleccionat donantse de baixa alguns d' aquells elements qu' aviat se cansan de tot y en cambi n' hi han entrat de nous y tots plegats han adquirit una major seguritat y conciencia del

seus papers. May com el diumenge passat ens havia fet sentir un treball tant ajustat y enrodonit ni una dicció tant delicada y elegant.

Pera la próxima vetllada está ensejant la secció de senyoretetes la bellíssima composició *La Verge bressant* de Cèssar Frank.

Dijous passat no pogué celebrarse la festa del *Corpus* en sa part externa ab tota la solemnitat dels demés anys per causa del temps. Al matí comensá á plovisquejar á l' hora de les sardanes per lo que degueren suspendres aquestes que tindrán lloch avuy si 'l temps ho permet. També á la tarda al moment de surtir la professó comensaren á caure algunes gotes que si bé produhiren alguna confusió ne lograren interrompre 'l curs. Se sostintingué no obstant el temps fins que més tart quant el Stm. Sagrament era ja al Firal, se despenjá una ruixada que posá en dispersió á tothom. El Stm. se refugiá á l' entrada de la casa Solá hont li donaren guardia l' Ajuntament y un nombre d' acompanyants, fins que passada la gotellada l' acompanyaren á la Parroquial.

El pendó qu' era confiat al Il·lustríssim Sr. Alcalde D. Joseph Saderna portava un molt lluhit acompanyament per més que quedá una mica reduit per les poques gotes que caygueren ja 'l comensar la professó y que feu que 'ls més prudents se retinessin desde llavors.

En quant el culto interior se celebrá ab la sumptuositat de sempre.

Diumenge passat al vespre se despenjá per una finestra y sortí per la porta del jutjat un prés de la Presó y s' escapá. Adonat de la fugida l' ajudant del escarceller corregué en

sa busca logrant detenir-lo à prop de Ripoll ab l' ajuda d' una parella de la Guardia Civil.

Se deya si l'havia deixat una carta dihent qu' als dos dias tornaria; lo cert es que arrivá divendres en la conduccio ordinaria y torna á estar tancat, no saben si de bon grat ó per forsa.

L' Ilustre Sr. Alcalde en un atent B. L. M. ens prega que 'n son nom doném un expressiu vot de gracies á totes les persones que se serviren acompanyarlo en el solemne acte de portar el pendó que li havian confiat els pabordres del Stm. Sagrament, sentint viuament (afegeig) que per causa de la pluja no pogués finalisar-se ab ordre la professó, privantli aixó de ferho personalment com de costum á les cases Consistorials.

Se 'ns diu que 'l pendó de la professó del dimars que surtirá de l' iglesia dels Pares Caputxins (está confiat) á D. Geroni Gelabert.

El dia primer d' aquest mes el Il·lustríssim Sr. bisbe d' aquesta diócesis, conferí ordres menors als estudiants del seminari, entre altres als següents fills d' aquesta vila y comarca:

Magi Balsells Ylla, Olot; Pere Bosch Socorrats, S. Joan les Fonts; Joseph Espigulé Brugada, Olot; Pere Jordá Pratsevall, Mieras; Francisco Masó Figueras, Las Presas; Joseph Prat Sacrest, Olot; Lluís Puigmitjá Jordá, Olot; Joan Soler Tiorat, S. Privat; Joseph Subirana Plana, Olot; y Joan Vilamaña Boixera, S. Feliu de Pallarols.

Dijous á la tarda tingué lloch en el

«Centro Fontanella» un concert en el qual hi prengué part *La Lira Olotense* y la societat Coral del mateix; La música executá bé com de costum dues pessas sinfòniques que foren aplaudides pel públich.

La Coral Fontanella cantá ab justesa y colorit *Las Flors de Maij* de 'n Clavé, *Pobreta Catalunya* de J. Durán y un valz acompanyat d' orquesta, titulat *Els Guitarristas*, del mateix autor.

La segona d' aquestes tres pessas corals sigué extraordinariament aplaudida obligant el públich á ferla repetir, no solsament per la música agradable, sinó que també per l' esperit satirich de la lletra que ridiculisa ab molta dextresa aixó que va cayent de vell y de corcat, aixó qu' ens ha dut la vergonyosa pérdua de les colonies.

La professó quel dissapte de la vuytada sortia antigament de Sant Esteve després de l' Ofici, circulant pels carrers adjacents de l' iglesia y que havia caygut en desus, quedá restablerta abir á sollicitut dels vehins els que donaren proves de la seva religiositat concorreguenthi en número verdaderament extraordinari produhint un acte sumament lluhit.

Han sigut nombrats llumaners pera cuydar de les lluminarias del diumenge y dilluns de la octava de Corpus, los senyors D. Joaquim Esquena y D. Rafel Hostench, com á Cavallers y D. Joan Descals y D. Joseph Clará, com á Artistes.

Que sia la enhorabona.

Aquesta setmana ha plogut casi cada dia cayguent fortes tempestats y en alguns punts d' aquesta comarca

hi han caygut pedregadas qu' han deixat els camps sense res. També la pluja impedi que la professó de dijous seguis tot el curs que te per costum, haven de retrosedir quan sigué en el Firal, cap á Sant Esteve.

Els pagesos estan passant actualment una verdadera crisis. L' epidemia del mal de peus que no cedeix encara, 'ls té en una situació difícil ja que apenes poden transitar ab les carretes tant per respecta á les disposicions vigents com per el perill real que entranya passejar les besties sanes per llocs hont n' hi poden haver passat de malaltes. Ademés, es temps ja de tirar els remats á montanya y aqui es el conflicte grós. Els remats atacats, per tal causa no 's poden moure y els que no, no s' hi atreixen perquè venen males notícies de la mateixa montanya y encara que hi hagi comarques sanes avuy, demá poden no serho. Ademés ¿qui hi fá arribar un remat sense 'creuar termes més ó menos empestats?

Entre tant el bestia de llana, sobre tot les besties tendres, cauhen per dotsenes y 'l bestia boví sobre tot els badells son en alguns indrets fortament castigats.

Ajuntis á n' aixó l' inseguritat y lo revolt de l' admótera que cada dos per tres esclata en tempestats terri-

bles. Per aquí fins are ens hem lliurat de la pedra, més no passa dia que no vinguin notícies de 'ls mals remes que han perjudicat les comarques vehines. Es á dir que per una y per altra causa s' está sempre ab l' ay al cor. Y aixó que pochs anys s' havia presentat una anyada tant rumbosa com aquesta.

ANÉCDOTES

Una senyora acompanya per primera volta á costura á la seva filla; més la senyora mestra te la gracia ó desgracia de possehir un nás esgarri-fós, adverteix previament á la noya ab tot cuydado que sigui ben obedienta y que jamay li escapi de dir á la professora res que pugui ofendréla especialment respecte al nás. Després d' algún temps torna la senyora á la mestre la qual cridá á la noyeta pera que saludí á la seva mare. Aquesta li pregunta. Be noya ja ets ben bona minyona?—La noya li respón. No ho sé; jo ja faig tot lo que puch pera serho; vegi encare no m' ha pás escapat de dir may á la senyora mestra que té 'l nás de tarota.

OLOR.—Imp. de N. Planadevall.—1901

DEFUNCIONS Y NAIXEMENTS

registrats en eixa vila, desde '11 al del 9 actual.

Parroquia de Sant Esteve

NAIXEMENTS

Noys, 4.		Noyes, 5.
Total defuncions, 0.		Total nexaments, 9.

BARCONS Y C.^A

BANQUERS

Facilitan préstams á curts y llarchs plassos en petites y grosses cantitats.

LO POSITIU

AVIS AL PUBLICH; En l'acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en el carrer de Sant Esteve, núm 9, de aquesta vila s'ha rebut un complet [y variat assortit de gèneros] última novetat pera la estació d'estiu, confeccionanse trajos á mida desde 'l mòdich preu de 20 ptes. en avant, competint, d'aquesta manera, en baratura, gust y elegancia, ab les sastreries y basars de robes fetes més econòmichs de Barcelona y altres capitals.

SADERRA, PRAT Y C.^A

BANQUERS

Olot (Valls nous.-1.)

Comptes corrents, giros dintre y fora d'Espanya, depòsits, descomptes, comissions, pagos á totes les dependències del Estat y de la Província etc.

Pera la compra y venta de valors, aquesta casa compta ab agents en les plasses mercantils de Barcelona, Madrid y Paris.

Se negocian los cupons del próxim venciment.